БЕЛОЦРКВАНСКЕ НОВИНЕ

ЛИСТ СОЦИЈАЛИСТИЧКОГ САВЕЗА РАДНОГ НАРОДА ОПШТИНЕ БЕЛА ЦРКВА

ИЗЛАЗИ 20-ог у месецу * ГОДИНА X * БРОЈ 112 * ОКТОБАР 1985. * ЦЕНА 20 ДИНАРА

Ђорђе Стошић и Живан Мареља у Белој Цркви

Сагледавање стања и проблема у општини Бела Црква био је основни разлог радне посете председника Покрајинског комитета Савеза комуниста Ђорђа Стојшића и председника Извршног већа Скупштине САПВ Живана Мареља. Радном састанку у Општинском комитету СКВ, одржаном 18. октобра ове године, поред највиших покрајинских функционера присуствовали су и Фрањо Габрић, покрајински секретар за индустрију, Стеван Тодоровић, помоћник покрајинског секретара за индустрију, мр Стеван Мезнарић из Економског института Суботица, друштвено-политички и привредни радници општине и чланови Извршног већа Скупштине општине.

Уводне напомене изложила је Олга Пандовски, председник ОК СКВ, а затим је Миодраг Итебејац, председник Извршног већа Скупштине општине изложио пресек привредне ситуације у општини.

Окосница расправе била је општа ситуација у вези Фабрике „25. мај", као кључној проблематици за целу општину.

Основно питање за мене је да ли Фабрика може да живи — истакао је друг Стојшић. СИВ припрема нове мере за консолидацију привреде. Сигурно ће доћи до репрограмирања, отписивања дела курсних разлика, али само за оне који имају шансу да опстану. Друга варијанта је ликвидација, треће нема. Све време размишљам хоћете ли ви моћи да живите уз овакве мере које ће се преузети. Наша је жеља да се све то оспособи и настави даље да ради, али морате са нама да прихватите одговорност за то. Темељне реалне процене су неопходне. Можете ли ви све то да сагледате? Нисмо ми инвеститори, али смо дошли да видимо где је потребна наша помоћ.

— У читавој ствари има још увек доста претпоставки. Ја мислим да ви ове рачунице са економским институтом из Суботице доведете до краја, па да видимо показатеље. Да перспективност осигурамо реалним параметрима. Предложио бих да се на озбиљном нивоу обави разговор са „Нафтагасом", да се тај разговор око перспективе гаса доведе до краја. Потребне су све верификације од институција, да се зна ко је радио, ко шта тражио и потписао, да се зна ко зашта одговара — део је расправе друга Мареља.

Након вишечасовне расправе донети су закључци:

★ Израдити детаљну информацију са свим показатељима за даљу перспективу Фабрике „25. мај". Ова информација треба да буде верификована од институција које утврде чињенично стање;

★ око перспективе решавања енергије за Фабрику „25. мај" темељно са „Нафтагасом" све расчистити;

★ Да се Извршно веће Скупштине општине обрати Покрајини за ослобађање од доприноса и пореза за ову годину, због већ познатих катастрофалних суша које су погодиле овај регион.

Након радног састанка у ОК СКВ највиши руководиоци Покрајине обишли су Фабрину „25. мај".

О. Ђ.

Председник Скупштине општине Душан Станојевић уручује „Награду ослобођења Беле Цркве" Борислову Гојковићу, ВКВ машинбравару металске индустрије „Жарко Златар" из Беле Цркве

Обележени октобарски слободарски дани у Белој Цркви

НАГРАДЕ ПРЕГАЛАШТВУ

Свој 41. рођендан у слободи Бела Црква је обележила на свечан и достојни начин. Октобарске слободарске свечаности белоцркванског краја протекле су у знаку свечане седнице Скупштине општине и извршних органа друштвено-политичких организација, као централне манифестације а положени су венци на спомен обележје овог краја, организоване су изложбе и одржани бројни спортски сусрети.

Свечаној седници су, поред делегата сва три већа Скупштине општине и чланова извршних органа друштвено-политичких организација, присуствовали: делегације братске општине Костајница, пријатељског града Оравице (СР Румунија) и општине Центар — Скопље, чланови Савета САП Војводине, носиоци „Споменице 1941" и првоборци овог краја, представници ЈНА, привредног, друштвеног и културног живота општине Бела Црква.

Свечану седницу отворио је Душан Станојевић, председник Скупштине општине, поздравио све присутне и у краћем излагању истакао да је ова седница и цео програм октобарских свечаности посвећен 41-годишњици ослобођења Беле Цркве и 40-годишњици коначне победе над фашизмом.

Пре преласка на дневни ред свечане седнице, минутом ћутања одата је пошта палим родољубима у народноослободилачком рату и ослободиоцима Беле Цркве.

ЗНАЧАЈ ТРАЈНОГ ОБЕЛЕЖАВАЊА ХЕРОЈИЗМА И ПРЕДАНОСТИ ДЕЛУ РЕВОЛУЦИЈЕ

О развојном ходу белоцркванског краја, нешто више од четири деценије, и актуелним питањима друштвено-економског развоја општине данас, говорила је Олга Пандовски, председник Општинског комитета Савеза комуниста.

— Наш слободарски град и цела наша општина дочекују свој велики празник слободе — 1. октобар, испуњени поносом на своју револуционарну прошлост, велике жртве које су уткане у темеље наше револуције и на све оно што смо постигли у развоју нашег друштва за 41 годину живота у слободи и мирног изграђивања наше земље.

У даљем излагању другарица Пандовски дала је пресек револуционарног покрета у овом крају до коначног ослобођења, развојног хода обнове и изградње до данашњих дана и о актуелним питањима садашњег тренутка. — У одбрани мира, слободе, независности и свега што имамо, уз огромне жртве које смо дали, морамо се непрекидно борити да све што имамо и очувамо. Наша револуција пружила нам је све оно што смо вековима желели да имамо, а то је неометан социјалистички самоуправни развој, слободу, независност и изнад свега братство и јединство свих наших народа и народности — истакла је другарица Пандовски на крају.

Ако су у суровим условима рата, на линији борбене доследности и људске честитости велики родољуби за сопствене идеале положили своје животе, ми данас имамо не мању дужност и обавезу да решавањем актуелних проблема савремене фазе наше револуције посветимо све своје умне и физичке снаге како би заједно са свим радним људима града и села савладали тешкоће и обезбедили неометан и свестран даљи самоуправни социјалистички развитак. У томе је значај трајног обележавања хероизма, доследности, упорности и преданости делу револуције и друштвеног напретка знаних и незнаних хероја који су за ове дане које живимо дали оно највредније што су имали — свој живот. Они су у херојским биткама, стратиштима и логорима реч своју рекли за сва времена.

УРУЧЕНЕ „НАГРАДЕ ОСЛОБОЂЕЊА"

Жири за додлеу „Награде ослобођења Беле Цркве", као вида признања друштвене заједнице најбољим организацијама удруженог рада, другим организацијама и заједницама и појединцима — истакао је Зоран Живковић, председник Жирија — који су својим радом и делима допринели развитку друштвене заједнице, и ове године имао је тежак и одговоран задатак. На седници одржаној 23. септембра ове године

(наставак на 2. страни)

ОБЕЛЕЖЕНИ ОКТОБАРСКИ СЛОБОДАРСКИ ДАНИ У БЕЛОЈ ЦРКВИ

НАГРАДЕ ПРЕГАЛАШТВУ

(наставак са 1. стране)

Жири је донео Одлуку о додели „Награде ослобођења Беле Цркве“ за 1985. годину. Награђено је укупно девет организација и појединаца. Сви награђени добили су дипломе, а једна награда изражена је у новцу у износу од 40.000 динара. Након тога је друг Живковић у име Жирија прогласио Одлуку о додели „Награде ослобођења Беле Цркве“ за 1985. годину.

Октобарске награде уручио је Душан Станојевић, председник Скупштине општине.

Са свечане седнице Скупштине општине

ТЕРИТОРИЈАЛНА ОДБРАНА ОПШТИНЕ БЕЛА ЦРКВА

У реализацији концепције општенародне одбране, један од најважнијих задатака био је, без сумње, развој територијалне одбране. Створена је милионска оружана сила, као најшири облик организованог и оружаног општенародног отпора.

У склопу укупног развоја и развоја територијалне одбране, кроз вишегодишње припреме и уз знатна материјална одвајања радних људи и грађана наше општине. Штаб и јединице територијалне одбране достигле су висок степен обучености и опремљености, што представља гаранцију за успешно извршавање постављених задатака у миру, ванредним приликама и општеодбрамбеном рату.

ДОМ УЧЕНИКА И УЧЕНИЦА „ВЕРА РАДИВОЈЕВИЋ“ БЕЛА ЦРКВА

Дом „Вера Радивојевић“, као социјална и васпитно-образовна радна организација основана је 1945. год. Првобитна намена је била да прихвата децу палих бораца и жртава фашистичког терора. У току свог рада Дом је збрињавао децу из Грчке, почев од 1948. године па надаље, као и децу из Мађарске. Данас Дом збрињава децу из САП Војводине, СР Србије, дела СР Хрватске, укупно 130 штићеника. Залагањем радних људи Дома, њиховим радом и бригом за децу без родитељског старања, створени су сви услови да се успостави однос пун поверења и разумевања. Деца лишена родитељске љубави окружена су пажњом друштва. Штићеници на најбољи начин то узвраћају.

БОРИСЛАВ ГОЈКОВИЋ

Рођен 13. октобра 1930. године, ВКВ машинбравар, радник Металске индустрије „Жарко Златар“. Истиче се радним и моралним квалитетима, савестан на послу, дружељубив, увек спреман да помогне, омиљен у свом колективу. Биран је више пута у органима самоуправљања и друштвено-политичким организацијама. Својим тридесетогодишњим радом и искуством значајно је допринео повећању производње и стварању радног елана код осталих радника.

ПЕТАР ЈОВАНОВИЋ

Рођен 1912. године у Загајици. Као омладинац узима активно учешће у револуционарном покрету. По окупацији активно учествује у припремама за оружани устанак на подручју тадашњег белоцркванског среза. Члан КПЈ постаје 1940. године. Учесник НОР-а од 1941. године. У Јужнобанатском партизанском одреду налазио се на руководећим функцијама, а извесно време био командант Одреда. По ослобођењу налази се на одговорним функцијама у Покрајини, Републици и Федерацији. Више година обављао је дужност секретара Среског комитета КПЈ у Вршцу и председника Среског одбора Социјалистичког савеза за јужни Банат.

БОРКО МИТРОВИЋ

Рођен 1941. године у Кривом Долу пољопривредни инжењер, члан СКЈ од 1965. године. По завршеном школовању заснива радни однос у ПИК-у „Јужни Банат“, Бела Црква. Као активан омладинац више пута је биран у органе самоуправљања Комбината. Од 1975. до 1980. године директор је Угоститељске радне организације „Банат“, а од 1980. до данас налази се на дужности директора Графичке радне организације „Сава Мунћан“. Као стручан и вредан радник и активиста значајно је допринео успешном пословању ове радне организације.

ЗОРАН ПАВЛОВ

Рођен 1945. године у Белој Цркви, завршио Природно-математички факултет, члан СКЈ од 1964. године. У оквиру Школског центра „Сава Мунћан“ укључен је у рад свих самоуправних и друштвено-политичких органа, где својим знањем и искуством доприноси њиховом успешном раду. Савестан и максимално ангажован, био је и сада обавља низ одговорних дужности. Споменимо неке значајније: члан Општинског комитета СКВ више пута, председник Општинске конференције ССРНВ, делегат Друштвено-политичког већа Скупштине општине. За свој прегалачки рад награђен је Наградом „Жарко Зрењанин“, добитник је значке Покрајинске конференције ССРНВ.

ОЛГА ПАНДОВСКИ

Рођена 1947. године у Доњем Лапцу, текстилни техничар, ради у Модној конфекцији „Белоцрквана“ од њеног оснивања, најпре као шеф припреме, а касније као технички руководилац. Посебан је допринос дала у даљем развоју и унапређењу производње у својој радној организацији. Као радник, комуниста и човек ужива велико поверење код радних људи и грађана, због чега јој је увек поклањано пуно поверење. Обављала је и обавља низ значајних и одговорних друштвено-политичких дужности, како у својој организацији, општини и шире. Завршила је Политичку школу Савеза комуниста Војводине, сада обавља функцију председника Општинског комитета СКВ Бела Црква.

МИРОСЛАВА ПЕШИЋ

Рођена 1934. године у Суботици, дипломирала је на Филолошком факултету 1957. Исте године заснива радни однос у Школи за КВ раднике у Белој Цркви. По извршеној трансформацији средњег образовања обавља дужност директора Школе за позивно и усмерено образовање „25. мај“. Од 1982. године налази се на функцији секретара Самоуправне интересне заједнице за образовање. Члан СКЈ од 1973. године. За прегалачки рад добитник је Награде „Жарко Зрењанин“. У овом мандату члан је Председништва ОК ССРНВ Бела Црква и председник Конференције за друштвену активност жена.

КРУНОСЛАВ ПАУНКОВИЋ

Рођен 1. октобра 1932. године, радник ПИК-а „Јужни Банат“ од његовог оснивања. Још као омладинац истицао се активним радом, био на изградњи Ауто пута „Братство-јединство“. Члан СКЈ од 1948. године. У току тридесет година марљивог рада знатно је допринео унапређењу производње друштвеног сектора пољопривреде, развоју здравих међуљудских односа у колективу и унапређењу самоуправних социјалистичких односа. Активан је у раду свих самоуправних и друштвено-политичких органа у радној организацији, месној заједници и шире.

У име награђених говорио је Зоран Павлов.

— Част ми је да у име овогодишњих добитника „Награде ослобођења Беле Цркве“ изразим захвалност за ово друштвено признање, које прихватамо не само као признање способностима и радним резултатима, већ и као признање социјалистичком самоуправном друштву у коме су створени услови за афирмативни и креативни допринос и иницијативу појединаца и колектива у неговању и развијању свих вредности нашег друштва.

— Првоборац народноослободилачког рата, друштвена организација и удружење грађана, појединац и радна организација, морално стимулисани за допринос, знање, способност и радне резултате, треба да мотивишу нове иницијативе и бољу продуктивност рада у условима када су Титова реч и дело међу нама, и данас као и увек када нам је било тешко, истакао је друг Павлов на крају.

У пригодном културно-уметничком програму учествовали су хор ученика Основне школе „Жарко Зрењанин“ под руководством Гордане Николић и Ратомир Дамјановић-Рале познати рецитатор.

Након свечане седнице положени су венци на спомен обележја а отворена је и изложба слика, цвећа и ручних радова у аули новог Школског центра „Сава Мунћан“.

О. Ђ.

250 ЧЛАНОВА ОМУС-а

После седам месеци веома успешног рада Омладинског услужног сервиса треба изнети неке податке ради потпуније слике о тој организацији која окупља младе Белоцркване на привременим и повременим пословима, и која у овим нашим економским приликама (боље рећи неприликама) има значајну улогу.

До писања овог текста ОМУС је чинило тачно 250 чланова. Толико их је у картотеци, међутим, Сервис је из разноразних оправданих разлога напустио известан број чланова. Но то је и нормално јер Сервис је једна мала „помоћ“ од задовољавања материјалних потреба, до сталног запослења. Свима сигурно најдражи разлог напуштања Сервиса је стицање сталног запослења. До сада 16 чланова се запослило на неодређено а 9 на одређено време. Сервис тренутно не може да рачуна и на 5 својих чланова који су на одслужењу војног рока; на 6 чланова који су се одселили из Беле Цркве, и три чланице које су на преквалификацији. Како је у току школска година ученици и студенти нису у могућности, због обвеза према школи и факултету (редовни студенти) да прихвате послове у Сервису. У Сервис је учлањено 62 ученика Школског центра и 17 редовних студената.

У Сервису је и 26 чланова који живе ван Беле Цркве, а чије су шансе за рад мање у односу на њихове другове из града. У питању је систем обавештавања (често пута се у току истог дана треба јавити на посао, или пак већ сутра ујутру) и њихово долажење на посао. Но они се могу организовати и радити (као млади из Крушчице) на разним пољопривредним пословима.

У Сервису је тренутно 104 члана који се воде као незапослени и који су спремни да раде на разним пословима, али, на жалост, могућности наше привреде нису такве да би свима њима омогућиле бар с времена на време неке послове. Тако је било од самог почетка, од кад је основан Сервис. Увек је било више чланова но посла. До сада преко ОМУС-а је радило 178 омладинаца, а 70 није уопште било у могућности да ради. У тих 70 треба убројати неколико чланова са села (12), неколико њих који су нашли стално запослење, одсељени, а највећи број њих чине ученици (један број јако младих).

29 омладинаца се користило својим правом да сами себи нађу посао и тај нађени посао само пријаве ОМУС-у. Тако су поједини чланови Сервиса сами нашли посао у: ФКШП „25. мај“, „Војводинатурсу“, АМД „Жарко Зрењанин“, ООУР „Сервис“, „Политици“, Електровојводини итд.

Многи од чланова Сервиса су се показали као добри радници па су послодавци у више наврата тражили да ти исти омладинци код њих поново раде. Приватници који су сарађивали са Сервисом сами су, према потреби свог заната, одабирали своје сараднике. До сада су чланове ОМУС-а највише посла је било у: ФКШП „25. мај“, Електровојводини, УРО „Банат“, „Стандардбетону“, „Војводинатурсу“, приликом снимања филма, на кидању метлица...

Тренутно је само 6 чланова Сервиса ангажовано на разним пословима, али ради се на томе да се пронађу нови послови јер не желимо празну и нерадну јесен и зиму, не треба нам јесен незадовољства младих.

Драган Алексић

PRIVREDNA BANKA PBP PANČEVO 1869

31. октобар— Дан штедње

ИСПРАВКА

НА ПРВОЈ СТРАНИ У ОВОМ БРОЈУ НАШЕГ ЛИСТА У НАСЛОВУ УВОДНИКА ПОГРЕШНО ЈЕ ОДШТАМПАНО ПРЕЗИМЕ ПРЕДСЕДНИКА ПОКРАЈИНСКОГ КОМИТЕТА СКВ — СТОШИЋ, УМЕСТО СТОЈШИЋ

ТЕМАТСКА КОНФЕРЕНЦИЈА СК „СТАНДАРДБЕТОНА“

КАО ПРЕКРЕТНИЦА

Анализа досадашњег рада и пословања, програм мера за консолидацију Радне организације и перспективе даљег рада и развоја КГМ „Стандардбетон“ изазвала је огромно интересовање комуниста овог колектива, који су 7. октобра ове го дине до последњег места испунили велику салу Марксистичког центра. Овој тематској конференцији су поред чланова СК „Стандардбетона“ присуствовали представници друштвено-политичких организација, Скуп штине општине, Извршног већа и СОУР-а ГИК „Банат“ — Зрењанин.

Уводно излагање по овој теми поднео је Владимир Кастељанов, председник Пословодног одбора „Стандардбетона“. Анализом се кон статују узроци неповољних услова пословања а изнети цифарски подаци указују да у тридесетогодишњем периоду „Стандардбетон“ није имао тежих година него сада. Бројне неповољне објективне околности и субјективне слабости утицале су на ре кордни шестомесечни губитак од близу 104 милиона динара. У истом периоду остварен је укупни приход од свега 509 милиона. Пад физичког обима производње, изузев ООУР-а „Транспорт“, присутан је у свим осталим ООУР-има а губитак су забележили „Бетоњерка“, „2. октобар“ и „Рад“. Неко повољније кретање производње и услуга не назире се ни на почетку трећег квартала. Већина мера из донетих санационих програма у овој области се не извршава.

Из свега што је у Анализи написано и кроз дискусије речено јасно је да 750 радника КГМ „Стандардбетон“ ради у отежаним условима привређивања, најтежим до сада. За то је и циљ овог скупа комуниста да се детаљно проанализира постојеће стање и донесу мере чијем би се доследним спровођењем отклонили негативне последице пословања у овој области. Те мере треба да дају визију изласка из губитака, превазилажења потешкоћа у пословању и консолидацији Радне организације.

Петочасовна седница обиловала је бројним дискусијама у којима су комунисти, анализирајући пословање и укупну стиуацију у својим ООУР-има и Радној организацији, критички и самокритички указали на низ недостатака и слабости.

ЉУБИСАВ МИЛИЋ, руковаоц грађевинских машина у ООУР-у „Шљункара“ — Са мало бољом штедњом, већом координацијом, бољом организацијом можемо остварити и боље резултате пословања. Нисмо морали да дођемо до такве ситуације. Уговарају се послови испод цене коштања а у Анализи нигде не стоји ко је за то крив. За шест месеци забележили смо губитак од 10 старих милијарди, а у истом периоду утрошено је за репрезентацију скоро 80 милиона на грбачи радника. Преко 30 радника у Радној заједници примљено је на рачун пријатељства, кумства или родбинских веза без знања доле у ООУР-има. Не можемо тако да се понашамо и зато нам радничка класа губи поверење. Људима који се тако понашају није место ни у „Стандардбетону“ ни у Савезу комуниста. Некада је био понос радити у „Стандардбетону“ а данас нас је сраомта да кажемо да смо његови радници.

ВОЈИН ПЕРИШИЋ, радник ООУР-а „Рад“, говорио је о нераду, јавашлуку, пијанчењу, неусклађеним нормама и међуљудским односима због којих је „Стандардбетон“ изгубио до ста добрих стручњака.

ЂОКА ЗЛАТАНОВИЋ, из ООУР-а „Транспорт“, за овакво стање окрив љује руководиоце Радне организације. — Зна се ко води политику а ко ради. Радник се пита тек онда кад треба да подметне грбачу. Имамо страховито пуно руководећих радних места, што људима смета. Кад један радник направи прекршај позивамо га на дисциплинску одговорност и добије отказ, а који је руководилац за последњих десет година одговарао? Онај ко је требао да одговара отишао је на боље радно место. Уз боље међуљудске односе и солиднији лични доходак „Стандардбетон“ би био оно што и пре десет година.

ДРАГАН СТОЈКОВИЋ, ООУР „Транспорт“, није био једини који је говорио о бројним донетим закључцима по којима није ништа урађено, о злоупотреби друштвене имовине или о преиспитивању чињеница шта „Стандардбетон“ има од заједништва са ГИК-ом „Банат“.

МИЛУТИН ЦАРАН је, између осталог, истакао да је материјал са ове седнице узан оквир за овакве расправе и да успеха нема без боље организованости и поделе посла.

ЧЕДА ПЕРОВИЋ, директор ООУР-а „2. октобар“ говорио је о проблему недостатка технолога у Циглани због малог личног дохотка. СИНИША МАРКОВИЋ је нагласио да се губици не могу санирати до краја године а ЈОСА СОКОЛОВИЋ замера што се субјективне тешкоће траже у другим ООУР-има а не првенствено у свом.

И остали дискутанти у својим излагањима осврнули су се на субјективне слабости и објективне тешкоће пословања као што су: кредитна презадуженост, високе камате, празни фондови, дотрајала механизација, недовољна упосленост капацитета, ниски лични дохоци, велики проценат инвалидности радника, недостатак стручног кадра, одговорност Пословодног одбора и других самоуправних органа, и томе слично. Све то скупа не пружа нимало завидну слику о положају у коме се нашао „Стандардбетон“. Чињеница је да се економски положај грађевинарства из године у годину погоршава и да без помоћи шире друштвено-политичке заједнице нема изласка из овакве кризе. Али, највећи део тешкоћа запослени у „Стандардбетону“ морају превазићи сопственим снагама и променом понашања. У том смислу одвијала се и дискусија Олге Пандовски, председника ОК СКВ.

Хоће ли ова тематска конференција заиста бити прекретница у даљем развоју и пословању Радне организације зависи пре свега од тога у којој ће се мери спроводити закључци са овог скупа „Стандардбетонових“ комуниста.

Г. Мокрачек

ПРЕПОРУКЕ ЗАКЉУЧАКА СА ТЕМАТСКЕ КОНФЕРЕНЦИЈЕ КГМ „СТАНДАРДБЕТОН“

Дошло се и до одговорности

★ Усваја се анализа пословања, програм мера и перспектива даљег рада и развоја „Стандардбетона“;

★ Предлаже се Централном радничком савету да преиспита оправданост постојања колективног Пословодног одбора Комбината као и појединачну одговорност чланова и председника Пословодног одбора Комбината;

★ Предлаже се радним људима и Радничким саветима ООУР-а и Радне заједнице да преиспитају одговорност својих делегата у Централном радничком савету за које се сматра да нису остварили улогу самоуправног органа у КГМ „Стандардбетон“;

★ Предлаже се радничким саветима ООУР-а да преиспитају одговорност инокосних пословодних органа ООУР-а, а такође и одговорност руководилаца производње, руководилаца сектора и одељења због настале ситуације у КГМ „Стандардбетон“;

★ Предлаже се Пословодном одбору Комбината да припреми и предложи нову организациону шему КГМ најкасније до 31. децембра 1985. године а у складу са насталим отежаним условима привређивања;

★ Предлаже се Пословодном одбору Комбината да најкасније до 30. октобра 1985. године изради програм и обавести радне људе КГМ о даљим перспективама рада ООУР-а „2, октобар“ — Јасеново;

★ Због великог броја „вршилаца дужности“ и проблема који из тога произилазе, предлаже се радничким саветима ООУР-а, радној заједници и Радној организацији да у складу са самоуправним актима и законима распишу конкурс и изврше именовање свих радника са посебним овлашћењима, правима и одговорностима;

★ Предлаже се друштвено-политичкој заједници да у што краћем року изврши део својих обавеза за финансијску консолидацију КГМ које је преузели програмом мера усвојеним на Извршном већу и Већу удруженог рада Скупштине општине;

★ Пошто је констатовано да је у садашњој ситуацији изражен све већи атак на друштвену имовину налаже се сектору општих послова да сачини оперативни и организациони програм заштите а који се мора подржати од свих радних људи у складу са законом и програмима Комитета за ОНО и ДСЗ.

★ Предлаже се пословодном одбору да изради до краја године елаборат о даљим перспективама пословања у систему СОУР ГИК „Банат“.

★ У ОО СК ООУР-а и радној заједници извршити диференцијацију чланства Савеза комуниста ради активног укључивања за превазилажење насталог стања у „Стандардбетону“;

★ Ради лакшег акционог повезивања ОО СК КГМ предлаже се формирање сталне акционе конференције на нивоу КГМ „Стандардбетон“, а за исто тражити сагласност Општинског комитета СКВ Бела Црква,

★ Закључци и комплетан материјал за тематску конференцију упућују се на разматрање, усвајање и спровођење радничким, саветима ООУР-а, радној заједници Радној организацији, јединствене синдикалној организицији, Општинском комитету СКВ и свим ООСК КГМ „Стандардбетон“.

19. ОКТОБРА У АЛИБУНАРУ ОБ ЕЛЕЖЕН ДАН ПРОСВЕТНИХ РАДНИКА

Уручене награде „Жарко Зрењанин“

Сваке године у региону јужни Банат за постигнуте резултате успехе у васпитно-образовном раду са младим нараштајима уручују се значајна друштвена признања награде „Жарко Зрењанин“. 19. октобра ове године, на пригодној свечаности у Алибунару, поводом Дана просветних радника награду „Жарко Зрењанин“ добило је 66 просветних радника из општина Вршац, Бела Црква, Ковин, Пландиште, Опово, Панчево Ковачица и Алибунар.

На основу предлога васпитно-образовних организација са подручја наше општине жири за доделу награда СИЗ-а образовања једногласно је донело одлуку да се ове године награди осморо просветних радника. Награда садржи плакету, диплому и новчани износ од 10.000 динара. Њени добитници су:

РАТКА ВОЈНОВИЋ, ОВОО „Жива Јовановић„, РАДОМИР ЈОВИЋ Школски центар „Сава Мунћан„, ЉУБИНКА УЉМАНСКИ, ОВОО „Марко Стајановић„, АНАСТАСИЈА СТАНКОВИЋ и БРАНКО ПОПАДИЋ, ОВОО „Жарко Зрењанин ДАНИЦА СУБОТИЋ, ОВОО „Мара Јанковић„, ЉУБИЦА МАРИЛА ОВОО „Златибор Гојков„, и ПЕТАР МИЛИЋ, ОВОО „Сава Мунћан„.

Свечаности поводом уручења награде „Жарко Зрењанин„ присуствовали су: Жарко Попов, покрајински секретар за предшколско и основно образовање и васпитање и Воја Арсенијевић, секретар СИЗ-а за усмерено образовање и васпитање Војводине. У пригодном програму учествовали су ученици Средњошколског центра Алибунара и глумац Мирослав Жужић са изврсним монологом из „Доброг војника Швејка„.

Идућег октобра домаћин просветним радницима овог регионановим добитницима признања за хуману просветарску делатност биће Бела Црква.

Г. М.

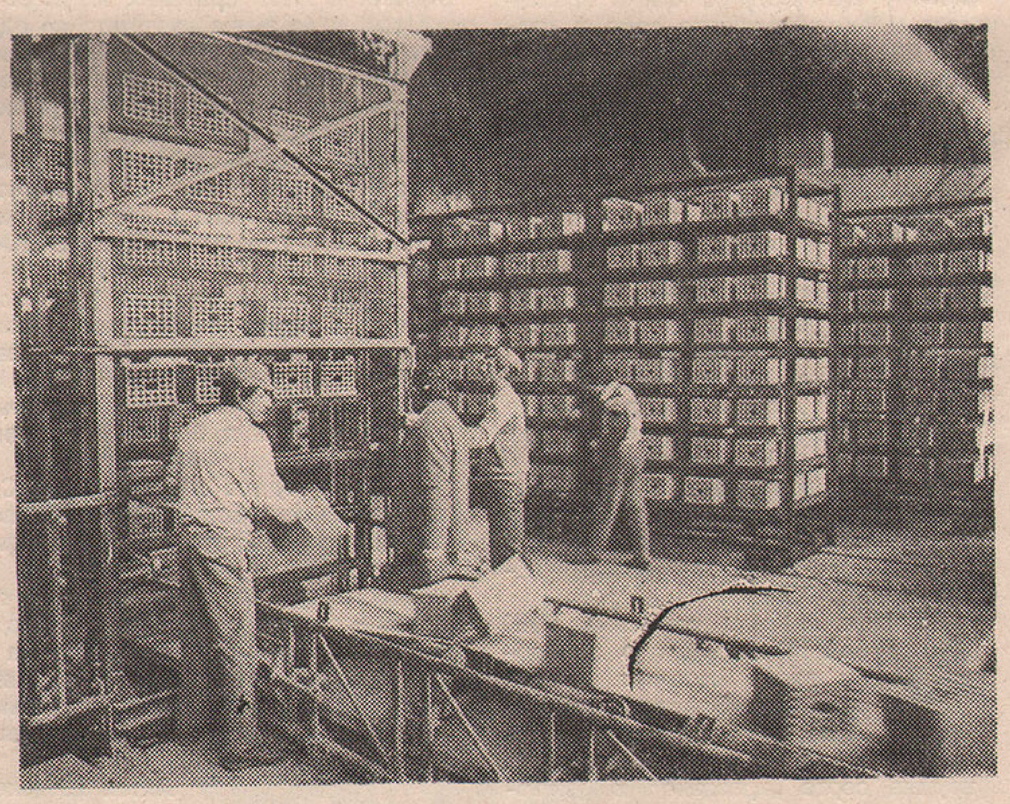

У ООУР-у „2. октобар“ — Јасеново производња је привремено обустављена због преоријентације на чврсто гориво

НАШ КОМБИНАТ НА НОВОСАДСКОМ САЈМУ

ВИЦЕШАМПИОН ВОЋА

južni banat

Двадесет други међународни пољопривредни сајам у Новом Саду поново је потврдио да је воће и грожђе које производи ПИК „Јужни Банат“ РО „Пољопривреда“ ООУР „Засади“ по квалитету на самом врху произвођача у Југославији.

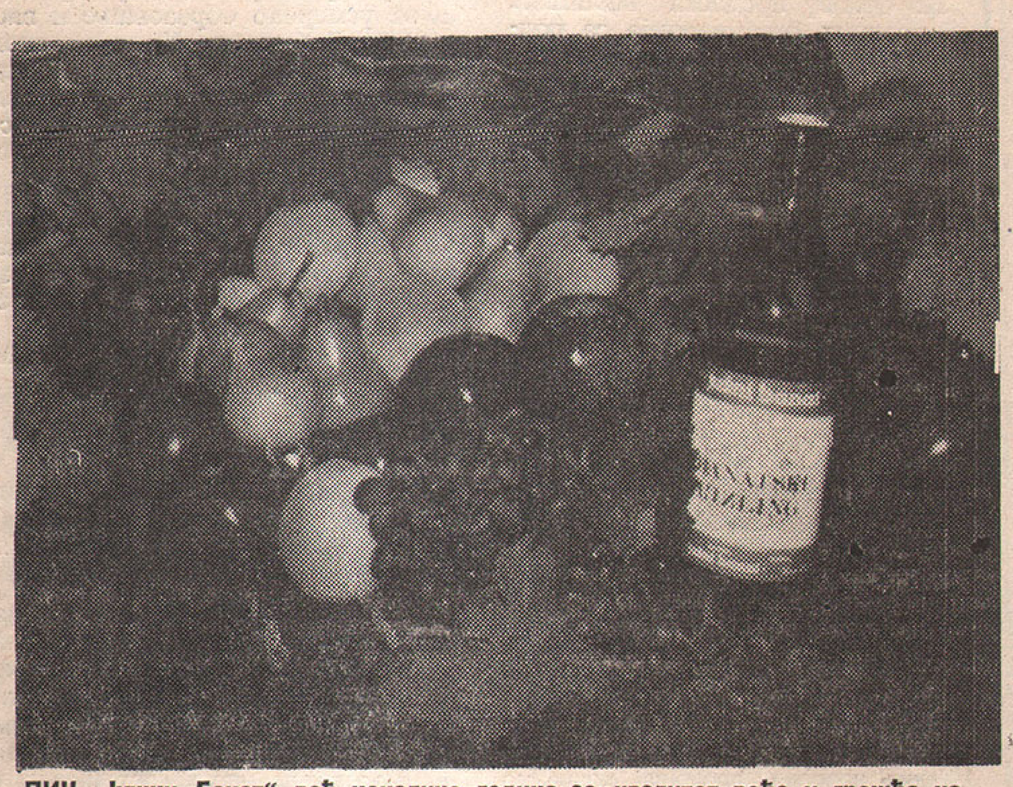

ПИК „Јужни Банат“ већ неколико година за квалитет воћа и грожђа на Новосадском сајму добија висока друштвена признања

Комисија за наградно оцењивање воћа и грожђа, именована од Привредне коморе Југославије, је у периоду од 28—30. септембра 1985. године у просторијама Сајма прегледала и оценила узорке воћа и грожђа пријављене за наградно оцењивање. Она је претходно током августа и септембра обишла произвођаче пријављене за наградно оцењивање воћа и грожђа, упознала се са њиховом производњом и оценила је. За оцењивање воћа и грожђа на овогодишњем Новосадском сајму пријављена је 21 произвођачка организација са 224 експоната. На основу оцена на терену и оцена изложених експоната Комисија је наградила:

I А класом (златна медаља) 143 експоната, I класом (сребрном медаљом) 74 експоната и II класом (бронзаном медаљом) 4 експоната.

У таквој конкуренцији наш Комбинат проглашен је вице-шампионом за производњу и квалитет воћа и награђен СРЕБРНИМ ШАМПИОНСКИМ ПЕХАРОМ.

Великом златном медаљом ПИК „Јужни Банат“ награђен је за производњу и висок квалитет грожђа „мускат хамбург“. Златним медаљама за I А класу награђене су: јабука сорте „ајдаред“ и „белголден“; крушка сорте „красанка“ и „виљамовка”; бресква „сомерсет“ и грожђе „мускат италија“ и „хамбрг“.

Сребрне медаље освојене су за: јабуке „старк кримсон“, „златни делишес“ и „мелрозе“; крушка „абадфетел” и грожђе црвена и бела „шасла“.

Укупан биланс награда је: вицешампионска титула за укупну производњу воћа, Велика златна медаља за „мускат хамбург“ и још седам златних и шест сребрних медаља.

Посебно је значајно то што се одржава континуитет у високом квалитету производње воћа и грожђа већ четири године стандрадно врхунског квалитета. Да поново подсетимо:

— 1982. године освојено је низ медаља и сребрни пехар за квалитетну производњу воћа и грожђа и титула ВИЦЕ ШАМПИОНА ЈУГОСЛАВИЈЕ.

— 1983. године освојено је 16 златних и 4 сребрне медаље, Велика златна медаља за грожђе „мускат хамбург“, титула АПСОЛУТНОГ ШАМПИОНА ЈУГОСЛАВИЈЕ у производњи воћа и грожђа и Велики кристални пехар.

— 1984. године све што је на Сајму изложено добило је златне медаље а „мускат хамбург“ и Велику златну.

Узастопно освајање врхунских награда и титула сведочи о стандардној производњи и квалитету воћа и грожђа, о достигнутом нивоу технике и технологије, квалитету уложеног рада и знања и о много чему другом.

Антон Шованец

РАПОРТ СА РОДНИХ ПОЉА

КРЊА БЕРБА

★ СУНЦОКРЕТ, ШЕЋЕРНА РЕПА И СИРАК РЕЛАТИВНО ДОБРО ПОДНЕЛИ СУШУ ★ ПРИНОСИ КУКУРУЗА КАТАСТРОФАЛНО СМАЊЕНИ ★ НЕОПХОДНО МАКСИМАЛНО АНГАЖОВАЊЕ НА ОСТВАРЕЊУ ПЛАНА СЕТВЕ ЈЕСЕЊИХ КУЛТУРА

Убирање јесењих плодова, започето прошлог месеца, наставља се и даље. У протеклом периоду завршена је берба сунцокрета, који је за разлику од других култура релативно добро поднео сушни период. На друштвеном сектору, где је једно ове године засејан, остварен је просечан принос од преко 2.300 кг по хектару. Овакав резултат у оваквим условима представља подстрек за поновну оријентацију ка овој уљарици и на индивидуалном сектору.

Познато је да соја има највећу потребу за влагом у време оплодње, па су дуготрајне летње суше, већ три узастопне године изражене на нашем подручју, практично и ограничавајући фактор за ову индустријску културу. Услед тога из године у годину она се губи са наших терена. Овогодишњи просечни приноси су врло ниски, на друштвеном сектор 950 а на индивидуалном свега 600 кг/ха.

Најважнији посао у пољопривреди у јесењем периоду свакако је берба кукуруза, с обзиром да се под њим налази највећи проценат ораничне површине. Берба је започела на оба сектора и са сигурношћу се може рећи да су приноси ове културе катастрофално смањени поготово на оцедним теренима и земљиштима киселог састава, што је незапамћено за последњих 15 година. Само на ретким, углавном подводним парцелама постигнут је просечан принос.

У поређењу са применом нове технологије и нових хибрида ово је за кукуруз била врло лоша година. Према резултатима до сада обављене бербе просечан принос се креће око 4.000 на друштвеном и око 2.500 — 3.000 кг/ха на индивидуалном сектору. Семенски кукуруз, који заузима малу површину, највише је страдао. Убран је са преко половине а просечан принос износи свега 200 кг/ха, што је чак 20 пута нижи принос него код меркантилног кукуруза на друштвеном сектору.

Вађење шећерне репе је у току. Према временским условима и слатки корен је, као сунцокрет и сирак (који заузима малу површину) дао релативно добар принос — у просеку око 3,5 на друштвеном и 2,5 вагона на индивидуалном сектору.

Воћарско-виноградарска производња је, такође, ове године претрпела велике штете у износу од око 270 милијарди старих динара, што ће се одразити на укупне резултате пољопривреде. Заливни систем допринео је бољем квалитету и крупноћи плодова у оним воћњацима који нису у већој мери страдали од ниских зимских температура, па ће цена која одговара квалитету воћа само делимично ублажити ове негативне последице.

ЗАПОЧЕЛА ЈЕСЕЊА СЕТВА

Припреме за јесењу сетву започеле су још почетком септембра. У садашњем тренутку мало је кише за обезбеђење квалитетних услова за орање и припрему земљишта за сетву. Сетва се, међутим наставља на оба сектора. Даљи недостатак влаге онемогућава строго поштовање рокова сетве, па би једна обилнија киша итекако добро дошла. До 21. октобра пшеницом је на индивидуалном сектору засејано око 100 а на друштвеном око 700 ха. Комбинат је још обавио сетву уљане репице на 1.150 ха и семенске шећерне репе на 30 ха.

Високе цене енергије, минералног ђубрива и семенске робе представљају значајан проблем за индивидуалне пољопривредне произвођаче, због чега ће вероватно смањити потрошњу горива по јединици површине и на сопствени ризик употребљавати своје незапрашено и недкларисано семе меркантилне пшенице. То се ни у ком случају не препоручује (нити је у складу са законским прописима), јер ће се приликом откупа новог рода примати само пшеница здрава за људску исхрану.

Време очигледно није наклоњено ратарима ни сада, кад сетва треба ужурбано да се обави и кад је оптимални агротехнички рок већ при крају. Зато преносимо препоруку Секретаријата за привреду да се агротехнички рок сетве може продужити све до појаве ниских температура, уз максимално ангажовање на испуњењу Плана сетве јесењих култура. Индивидуалним произвођачима се препоручује и повећање површина под хлебним житом јер није искључено да суша неће потрајати и идуће године.

Г. Мокрачек

ИЗЛОЖБА СЛИКА, ЦВЕЋА И РУЧНИХ РАДОВА

УСЛОВИ ЗА НОВА ЖАРИШТА СТВАРАЛАШТВА

У оквиру програма поводом обележавања октобарских слободарских дана белоцркванског краја, истакнуто место заузела је веома добро постављена изложба слика, цвећа и ручних радова, по први пут на једном месту у прелепој аули новог Школског центра „Сава Мунћан“.

Присутнима је пригодно говорио и изложбу отворио Зоран Павлов, председник Секције за културу Општинске конференције ССРНВ. Између осталог, он је у излагању истакао и ово:

— Овом изложбом зимска Ликовна колонија и ликовни стваraоци јужног Баната у организацији Савеза СИЗ-ова јужног Баната, Удружење љубитеља цвећа „Каранфил“ Бела Црква и Секција за друштвени положај и активност жена Месне конференције ССРНВ Бела Црква, дају свој допринос смелом и критичком истраживању истине о природи, човеку, друштву и његовим противуречностима, чиме је омогућен непрекидан стваралачки процес у материјалној производњи и друштвеним делатностима, односно развијање иницијатива и стваралаштва радних људи и грађана у свим областима живота. Очекујемо да ће и ова изложба у објекту у коме ће се васпитавати и образовати наша деца, будућност ове заједнице, дати свој допринос приближавању наших радних људи, грађана и омладине, уметности и стваралаштву као могућности стимулисања актуелних тенденција у овој области друштвеног и индивидуалног стваралаштва.

— Зеленило и лепота цвећа, негован руком и усмераван природом; ручни радови рађени руком и усмеравани природном склоношћу; ликовни радови рађени руком и усмеравани визуелним обликовањем — јединствени су доживљај који се употпуњује нашим присуствовањем.

У пригодном делу програма пре отварања изложбе присутнима је представљен познати рецитатор Ратомир Дамјановић-Рале.

О. Ђ.

Са изложбе слика, цвећа и ручних радова постављене у аули новог Школског центра „Сава Мунћан“

НЕЗГОДНА ОДЛУКА У ЈОШ НЕЗГОДНИЈЕ ВРМЕ

Ове зиме „Расадник“ без грејања?

★ ЗА САДА ЈЕ ПОУЗДАНО САМО ДА ЋЕ СЕ ГРЕЈАТИ ОБЈЕКАТ ДЕЧЈЕГ ВРТИЋА „АНЂЕЛКА ЂУРИЋ”

Ни други састанак представника радне групе Извршног већа, СИЗ-а становања и комуналија и друштвено-политичких организација са представницима кућних савета насеља „Расадник“ I и II, који је одржан 15. октобра није допринео изналажењу могућности за наставак централног грејања у 282 стана овог насеља. На против, на сам дан почетка грејне сезоне уз хладне радијаторе, могао се чути предлог одлуке који још више расхлађује — да грејања не може бити све док станари не обезбеде средства за куповину мазута. Једино што се поуздано за сада зна то је да деца у Вртићу „Анђелка Ђурић“ неће ове зиме цвокотати. За њих ће централно грејање ових дана бити укључено.

Везано за реализацију закључака овог истог скупа, од 25. септембра, председник радне групе Душан Станковић обавестио је присутне да је код Плинаре Панчево резервисано 200.000 литара мазута, али да станари „Расадника“ нису испунили своје обавезе према дистрибутеру грејања и да је за сада ситуација у њиховим рукама. Уз то следи и категорична одлука Радничког савета КРО „1. мај“ да под оваквим условима ова Радна организација не може даље да пружа услугу грејања. Закључно са 14. октобром ове године корисници централног грејања дугују за протеклу грејну сезону још 9.153.800 динара. То је основни разлог што ће по свим изгледима ове грејне сезоне радијатори бити само нефункционални украс ових станова.

Исцрпљујуће дискусије и разноразни предлози за сада остају без резултата. Најгрлатији су били они који за грејање највише дупују, тражећи да се радијатори одмах загреју па да се онда о овом проблему расправља.

Како КРО „1 мај“ неће и не може више ни динар сопствених средстава издвојити за куповину мазута, а и друштвено-политичка заједница нема средстава, једино решење било би и даље у кредитима од Банке. Међутим, ово би истовремено било и најболније решење, јер би камате удвостручиле ионако папрену цену грејања.

Кривица за овакво стање углавном се сваљује на КРО „1. мај“, радну групу, Извршно веће, на мањкавост скупштинске одлуке о снабдевању топлотном енергијом, на недостатак инструмената плаћања за грејање и томе слично. Само се мали број дискутаната самокритички осврнуо и на допринос станара овако тешкој ситуацији. И даље остаје убеђење да се у калкулацију цене грејања трпа све и свашта и да је неко обавезан да нас греје а да за то не плаћамо.

Сада, када је зима већ закорачила, представници станара траже оживљавање раније понуђеног самоуправног споразума о грејању и одазивају се овим састанцима у броју већем него што је стамбених зграда у овом насељу, иако су се још у априлу и јуну оглушили о позиве Извршног већа, када је требало да се о грејању благовремено расправља.

Да ситуација буде још гора, тренутно се не ради само о куповини мазута. Има ту још низ ствари које треба решити, да не понављамо јер смо о њима у прошлом броју нашег листа опширније писали.

На крају предлози станара преточени су у следеће закључке: да се преиспита, евентуално допуни и усвоји самоуправни споразум, да се за грејање поново плаћа СИЗ-у становања, да се измире аконтативна задужења а да се за разлику по коначном обрачуну спор решава путем Суда; да се до 1. новембра издају нова аконтативна решења и након тога уплати прва аконтација и да се одмах почне са грејањем; да се акција око овог проблема паралелно води на вишем нивоу у циљу изналажења трајног решења.

После ових предлога, односно закључака, оно болно питање — како обезбедити мазут и како грејати „Расадник“ — остаје без одговора. Заправо, у незгодно време одговор је још незгоднији. Радна група задужена за изналажење могућности грејања предложиће Извршном већу Скупштине општине да грејања не буде све док станари сами не обезбеде средства за набавку мазута. У очекивању да Извршно веће овакав предлог ових дана и усвоји, станари углавном купују термоакумулационе пећи јачине 4,5 до 6 киловата, и поред упозорења да електрична инсталација у „Расаднику“ није предвиђена за такво оптерећење.

Један проблем израдиће се у низ нових непредвиђених последица. На савест свима нама заједно.

Г. Мокрачек

ПРОСЛАВЉЕН ПРАЗНИК ДОМА „ВЕРА РАДИВОЈЕВИЋ“

ДАНИ РАДОСТИ И ТУГЕ

1. октобра за штићенике Дома „Вера Радивојевић„ је двоструки празник. Тог датума уз Дан ослобођења нашег града прослављају и Дан Дома. А празнике треба достојно обележити. Зато се ужурбано врше припреме увежбава се програм пишу позивнице и са неким слатким узбуђењем и нестрпљењем очекују драги гости и побратими. Тако је било и ове године пред 1. октобар.

Један за другим пристизали су аутобуси из Скопља, Крушевца, Титовог Ужица и Београда. Три дана славља, спортских такмичења, другарства и братства за децу пет домова из Војводине, Србије, и Македоније остаће незаборано. Три дана са старим познаницима и новим друговима, са ранијим или тек стеченим симпатијама из којих ће можда једном ту и тамо изићи нека трајна веза.

Врхунац празника је свечана приредба. Програм је саткан из рецитала, песама, фолклора и скечева, заједничким наступом штићеника Дома домаћина и Дома „11. октобар” из Скопља. Уручена су признања — пехари екипама домова за пласман на спортским такмичењима, пригодни поклони појединим нашим штићеницима за примерно понашање, успех у учењу и на спортском пољу, радницима Дома „Вера Радивојевић” за десетогодишњи рад у овој установи. Размењени су поклони који ће трајно подсећати на ове дане Приредба се завршава неизбежном песмом „Југославијо” и колом у које се хватају сви.

2. октобар. Испред Дома ори се песма. Одјекује „Македонско девојче”, и „Ој другови јел вам жао” Аутобуси спремни за покрет. Жамор надјекује буку мотора. Сузе се искре на јутарњим зрацима сунца. Братски загрљаји и пољупци. Кроз прозоре извирују разнобојни чуперци и руке машу у знак поздрава нераскидивом другарству и братству, којима ни време ни даљина не могу наудити. Из скопског аутобуса ори се — један другарски поздрав за . . . бе број другарских поздрава . . .Возило креће. Последње што се из њега чује — Сакамо вас Скопље! — као ехо одзвања у ушима домаћина. Радост и туга помешали су се у срцима оних који су отишли или остали. А сузе нису могли сакрити ни случајни пролазници, сведоци ове дирљиве сцене растанка.

Али време брзо протиче и доноси нове сусрете деци којима је љубав и другарство потребније можда чак и од хлеба. Већ 11. октобра група белоцркванских штићеника присуствовала је прослави Дана побратимског Дома „11. октобар” у Скопљу, а 20. октобра боравила је у нашем главном граду, да подели радост прославе годишњице слободарства Београда и Дана Дома „Моша Пијаде„

Г. М.

На крају програма „обавезно“ „Југославијо“ за учеснике и госте

ИЗ ИСТОРИЈЕ НАШЕГ КРАЈА

Насељавање Чеха у нашој Општини

Овом питању мало је ко у нашој општини поклонио пажње и упознао нашу јавност. Обрада овог питања захтева доста рада и проучавања грађе, не само код нас већ и на страну. Сами досељеници оставили су извесне податке о њиховом досељавању у ове крајеве. Да исти не би пали у заборав објављујемо овај чланак у наставцима. Овим чланком уједно желимо да нашу јавност упознамо са извесним чињеницама о насељавању Чеха у Белој Цркви, Крушчици и Чешком Селу.

УЗРОЦИ СЕОБЕ

Дуготрајни ратови Наполеона у Европи утицали су на сиромашење народа. Феудални систем преживљавао је своју кризу а европске државе и сиромашни слојеви народа Европе запали су у тешко економско стање. Могућност побољшања свог тешког економског положаја очекивале су народне масе у насељавању плодних крајева средњег Подунавља. Овој сеоби погодовале су и прилике у Аустрији, која је била иницијатор сеобе Чеха.

Аустрија је успела да у другој половини XVIII века ослободи од Турака област средњег Подунавља. Ослобођене области дуж Дунава претворила је у војне граничне области, у којима је била устројена војна власт. Како су неки крајеви након истеривања Турака били слабо насељени Аустрија је ради обезбеђења границе према Турској почела вршити насељавање ових крајева. Насељавање се изводило под војном контролом. Тако је држава не само пропагирала и вршила, већ и помагала, насељавање Чеха у овим крајевима.

НАСЕЉАВАЊЕ ЧЕХА У БРДИМА РУМУНИЈЕ

Део народа и Чешке и Моравске почео се селити у области Подунавља. Да би сеоба успела држава је исељеницима пружала и материјалну помоћ. Ова помоћ није могла, ни издалека, бити довољна за обезбеђење минималних животних услова исељеника.

Сабирни центар исељеника био је Беч. Ту су чекали и по неколико недеља док се није сакупио довољан број, а потом их Дунавом, о државном трошку, превозили до одређених места. За оне који су се селили за Банат исељеничко сабирно место био је Темишвар. Од тренутка када су исељеници дошли у Беч држава је давала новчану помоћ све док исељеници нису дошли до коначног одредишта. Помоћ је давана деци до 12 година 6 крајцара (два проша) а деци од 12 до 15 година 3 крајцара (један грош) дневно.

Једна скупина исељеника Чеха стигла је 1827. године у Темишвар. Овој скупини војна власт је одредила ново место боравка — планински крај обрастао великим, густим стогодишњим шумама, који су називали „Schönthal” (лепа долина) или Бањска. Овај планински крај су крајњи огранци Карпата који се још зову „Трансилванске Алпи” а недалеко су од Беле Цркве у пределу СР Румуније.

ЖИВОТ ДОСЕЉЕНИКА У НОВОЈ ДОМОВИНИ

Већ од првог дана насељавања за ове људе почео је мукотрпан живот. Радили су колико су имали снаге, али су мало имали успеха.

Убрзо се осетио свеопшти недостатак, новац се потрошио, а најближе место Оравица (СР Румунија) где се могло нешто купити било је удаљено око осам сати хода од места где су се населили Чеси. Довоз робе био је немогућ, јер није било путева, тако да се морало на леђима носити. Ово је и један од узрока због чега је овај народ често трпео.

Да би дошли до обрадиве земље Чеси су морали да крче шуме, скупљају земљу и носе корпама на одређена места на којима је било погодно направити малу њивицу. На овако тежак рад овај живаљ није био навикао у старој домовини. Након извесног времена крчењем шума створили су слободни простор за градњу кућа, и уједно добили део обрадивог земљишта.

Прве настанбе нису биле куће, већ колибе, и то углавном користили су ископане или затечене јаме које су покривали грањем и земљом.

У овим привременим колибама, приликом јаких киша, топљењем снега и подземних извора, било је доста влажно и често су владале епидемије од којих су људи оболевали и умирали. Због недостатка лекова и лекарске неге епидемије су несметано односиле људске животе чешког живља.

Касније је влада наредила да се отпочне са градњом кућа. Карансебешки пук формирао је посебну комисију. Ова комисија је у долини (вероватно реке Нере) са обе стране вршила премеравање земљишта за куће. Под надзором официра почеле су да се граде куће. Куће су углавном грађене од дрвета, јер је за њихову изградњу било довољно потребног материјала. Ове куће су донекле допринеле побољшавању животних услова досељеника. И даље су људи крчили шуме и тако долазили до нових површина за обраду, а тиме обезбедили и бољу исхрану. Крчење шума био је тежак и дуготрајан посао за гладне и ненавикнуте досељенике.

(наставиће се)

С. Тодоров

ДЕВЕТИ БАПСОВ КРУГ

Дани аматерског позоришног стваралаштва свечано су отворени 23. 09 1985. године уводним говором нашег познатог глумца Жарка Радића. Захвалност покровитељима ове смотре и апел за егзистенцијалну помоћ аматерима, измамио је оправдани аплауз пре пуне сале.

Белоцркванско позориште се као домаћин представило двема представама које спадају у боља остварења БАПСА '85.

О „Дуелу" смо већ доста рекли, једино су „Тотови" Иштвана Еркења премијерно изведени.

Антиратна драма познатог мађарског писца Еркења била је велики изазов за наше аматере. Уз учешће познате београдске драмске уметнице Зорице Јовановић и уз несебичан труд свих чланова ансамбла, представа је оставила повољан утисак. Поједини раскораци између визуелног и изговореног нису реметили ток представе. Режијски складно уобличена представа наговештава веће могућности наших аматера.

Аматери из Банатског Карловца уложили су доста труда у „Госпођу министарку". Представа је доста развучена и повремено замара, али зато главни лик Живке остаје једна од бољих креација на БАПСУ. Вршачко позориште нас је разочарало. Њихова гостовања су увек била праве позоришне свечаности. Можда је представа „Мој тата социјалистички кулак" Тонета Патрљича услед непредвиђене измене у програму одиграна „без душе" па наш утисак остаје блеђи него што представа стварно заслужује. Спор темпо у првом делу и неуједначеност креацији били су једини недостаци ове представе. Режијска уобличеност са обиљем симбола обогатила је представу дајући јој шансу за бољи тренутак и време.

Панчевачка представа „Двоношци" у извођењу „Атељеа младих" очигледно је старијег датума. У кабаретској атмосфери, идејно и тематски шаролика, делимично па чак и површно дотакла се неких несавршености иначе савршеног људског рода. Њихов имиџ је и даље младост и неконвенционалност. Бурлескна и праскава на моменте је само пулсирала снажним дијалогом, иначе је сва у динамичној сценичности и смишљеном ефекту. Једно је сигурно-они гледалиште никад не остављају хладним и незаинтересованим.

У холу нашег театра „Атеље 212 представљала је Ружица Сокић представом „Двојевање" по тексту Весне Крмпотић. Ова поезија као интелектуална сонда покушава да продре да механизма подсвесног и пронађе тајанствене путеве до душевних пејсажа. У тренуцима Љубавног животног разочарења вероватно сви неуспешно покушавамо то исто. Терет одбачености и промашености не подноси свако душевно биће једнако, али када се у неким критичним, чак алармантним ситуацијама толико и тако интелектуализира онда је то чиста поза. Оно што је у представи било лепо, био је истински напор Ружице Сокић да ову себичну поезију очовечи и да јој топле људске димензије. Изванредно одабрана и извођена музичка пратња младог пијанисте Поповића изазвала је снажнији утисак од текста.

Са великим нестрпљењем очекивали смо аматере из Ковачице. Зашто нису дошли не знамо. Сећања на њихове вредности још су свежа, па општи утисак о остварењима јужнобанатских аматера остаје недоречен.

Скоро паралелно са БАПС-ом, Културни центар, већ пословично тачан, нуди нам преглед најбољих остварења из Пуле '85. Утисак о нашој филмској продукцији је охрабрујући после филмова „Отац на службеном путу" и „Живот је леп". О осталим филмовима, такође добрим вреди мало више рећи другом приликом.

Представама Уличног позоришта Београда, Дома културе и Студентски град и аматерског позоришта из Ковина завршен је девети БАПС, који је и ове године био духовна храна поклоницима ове уметности.

Радмила и Бока Гава

АКЦИЈА ДОБРОВОЉНИХ ДАВАЛАЦА КРВИ

МЛАДИ ПОНОВО НАЈХУМАНИЈИ

Општински координациони одбор за прикупљање крви и Општинска организација Црвеног крста организовали су другу овогодишњу акцију добровољног прикупљања крви. Акција се одвијала 11. октобра у Диспанзеру Болнице за плућне болести..

У строју хуманих овог пута нашло се 120 давалаца, нешто мање него у претходној акцији. Као и до сада у највећем броју одазвали су се радници Болнице, „Стандардбетона" „Жарка Златара", „Белоцркванке" и „Победе". Мало бројни колектив пекаре „Слога„ дао је чак девет давалаца, што процентуално представља изненађење и заслужује посебну похвалу. Према броју запослених одзив из осталих радних организација није испунио очекивања.

Од укупног броја оних који су своју крв дали за продужетак и спас нечијег живота 42 их је млађих од 30 година старости а доста њих има тек коју годину више. Дакле, из акције у акцију младост потврђује да је најхуманија.

Г. М.

Старост која то није

У „Трећем сокаку„ у Јасеновој свако познаје деда Лазу Стојадинова. Рођен на почетку овог века, тачније 1903. године још увек хитрог корака и доброг памћења, био је захвалан саговорник. Иза деда Лазе је читава историја, а догађаји, као на филмској траци, навиру. Аустроугарска, први светски рат, Тријанон, окупација и ослобођење. Све је то оставило трага на души деда Лазиној.

„Као млинар радио сам пре рата код Милмана. Исти посао наставио сам и касније све до 1954. када сам пензионисан„.

Можда је прерани одлазак у пензију, са 31 годином радног стажа, због нарушеног здравља, главни разлог да овај крепки старац још ради и ствара.

„Члан сам Црвеног крста од 1939. године. Од 1961. године непрекидно до данас радим као председник организације Црвеног крста у селу. Одем и до Беле Цркве, где сам члан Општинског одбора Црвеног крста. Преко организације Црвеног крста упознао сам многе људе и места, стекао многа познанства широм Југославије.„

И сада у овим годинама има своју радну просторију где води администрацију овехумане организације.

Причао је деда Лаза да су за време окупације слали пакете нашим заробљеницима који су се налазили у Немачкој, да је из млина у Јасеновој (где је био магацин хране Белогардејаца) 1943. године износио брашно маст, сланину шећер и преко везе достављао партизанима. У ватрогасном друштву је активан одмах по ослобођењу. И ту се истиче својим радом. Старије генерације из Јасенова сећају се деда Лазе са ватрогасних вежби када је међу првима изводио атрактивна и опасна спуштања низ платно и конопце.

Лаза Стојадинов

Златна значка Црвеног крста, диплома ватрогасног савеза Србије, Орден заслуга за народ са сребрном звездом уз многобројне похвале и дипломе, крунисале су његов рад у хуманитарним и добровољним институцијама.

У заоставшину младима остају дубоке бразде примерног живљења, љубави према раду и златни плодови богатог искуства.

Бока Гава

Чехов међу нама

★ ИЗВАНРЕДНУ ПРЕДСТАВУ ПРАТИЛА ПИЈАНА ПУБЛИКА

„Лабудову песму" А. П. Чехова, састављену из четири његове једночинке — комедије, извела је 14. октобра 1985. године у сали Културно просветног центра „Летећа позоришна дружина" из Београда. Огњанка Огњановић, Милош Жутић, Мида Стевановић и Мирослав Жужић — вешто су се уз Чеховљеву помоћ, наругали људском лицемерју и глупости, сујети и себичности. Представа је богата и режијски и сценски и глумачки и наводи нас несвесно да завиримо у кутке сопствене процене свих вредности. Међутим, и сам Чехов би се наругао да је могао да види ко гаје и како гледао овога пута. Можда се само, на своју 125. годишњицу коју слави свет — окренуо у гробу. То је наш допринос прослави.

Р. Г.

ВЕСТИ ИЗ ОСНОВНЕ ШКОЛЕ „ЗЛАТИБОР ГОЈКОВ" — ЈАСЕНОВО

Поводом Дана ослобођења Јасенова и 40 година победе над фашизмом, 2. октобра у Јасенову је у Основној школи „Златибор Гојков" одржан већ традиционални Јавни час историје коме су присуствовали сви ученици и наставници ове школе. Гости на овој свечаности били су представници СУБНОР-а, бивши борци Јужнобанатског партизанског одреда: Радивој Ђурић, Жива Шијачки, Жарко Стојков. Свечаности је присуствовао и директор ВОРО „Јужнобанатски партизански одред", друг Милан Јанковић.

Наставник историје Славко Марић говорио је о завршним борбама за ослобођење земље и победу над фашизмом, а гости су у разговору са ученицима евоцирали успомене на борбе „Јужнобанатског одреда" и његове борбе, а посебно Златибора Гојкова, борца чије име школа носи.

У оквиру ове свечаности ученици су извели пригодан културно-уметнички програм, а потом су положили цвеће на споменик палим родољубима. Свечаност је завршена спортским такмичењима.

Ученици VII и VIII разреда Основне школе „Златибор Гојков" учествовали су у току октобра на радној акцији (сакупљање репе) на школској економији у оквиру производног рада ученика. Средства створена на школској економији користе се за извођење екскурзије ученика и набавку учила.

Драгана Лепетад

ПИСМА РЕДАКЦИЈИ

Заборављени кандидат

Октобарске свечаности су прошле, проглашени награђени, заслужни и примерни другови и другарице. Све је протекло свечано уз једну сенку на заборављеног пензионисаног ентузијасту Живана Стојадиновића, професора фискултуре и гимнастике, свима нама „учитељ вештина„, културног и јавног радника који је дуго и несебично радио на неговању културе позоришне уметности и музичког образовања деце и омладине.

Одгајао је генерације омладине онда када је било најтеже, када није било музичких линија, телевизора и диско музике, када се у строју ишло у биоскоп... Учио је генерације да воле музику ону нашу народну и ону племениту класичну, одвајао је омладину од улице и усмеравао је у аматерско позориште и хорове где је био неплаћени руководилац, када су приређиване чајанке у бившем за натском дому за омладину-ђаке када су одржаване пробе до касно у ноћ, а ујутро је требало поранити и ићи у школу, где је требало зими издавати скије чланови ма скијашке секције. Он је основао и Пливачки ватерполо клуб „Језеро„ 1953. године, без иједног објекта на језеру где је проводио цело лето градећи сам шупу за смештај скромне опреме и чистећи терен око ње да деца имају пристојне услове за рад. Поподне и вече проводио је такође радећи или на језеру или у позоришту, или је подучавао децу музици.

За такав рад и ентузијазам Живан Стојадиновић је добио 1961. године Првомајску награду СР Србије, затим Златну плакету Пливачког савеза Србије награде ДТВ „Партизана„ Југославије и Србије, награде на позоришним и хорским такмичењима широм земље. Само је овде где је радио (а добијао награде са стране) заборављен, и зато остаје неправда не само према чика Живи, већ према његовом непризнатом раду и ентузијазму коме нема примера у Белој Цркви. Он је остао у бубњу и неком на савести.

Бруно Згага

НАШЕ НАРАВИ

Где год нађеш згодно стабло, ту ватру запали...

Свеже октобарско јутро. Полазим Пролетерском улицом, журим на посао. Поранили и они грађани које не чека радно место. Поранили да почисте тротоаре испред својих кућа, да дају свој допринос чистоћи града.

На први поглед рекли бисте-за сваку похвалу. На други поглед-за сваку осуду.

Из гомиле отпалог жутог лишћа диже се дим. Ватра запаљена у заклону старог платана, тик уз само дебело стабло. Таман хтедох да упутим добронамерну примедбу, кад ме један пролазник предухитри. - Што побогу човече палиш ватру уз дрво! — рече му. А овај „савесни" домаћин на то одговори погрдним изразом.

Следећег јутра, иста улица, парцела даље, исти призор. Тако из јутра у јутро. А траг спаљеног лишћа постаје све очигледнији на већ нагорелом стаблу платана.

Платани су, чујем из поузданих извора, законом заштићени. Али, ватра и недостатак савести и свести изгледа да су јачи од закона. Законом заштићено или не, без обзира, зар смо заборавили на неизмерне благодети дрвећа, на плућа града? Зар сами себи и генерацијама после нас да ускраћујемо право на чист ваздух?

Платани су почели лагано да умиру. Надамо се да ће надлежни за зеленило у граду предузети одговарајуће мере како би се ова неухвата појава спечила док нам не пређе у ширу навику да крилатицу „Где год нађеш згодно место ту дрво посади" претварамо у „Где год нађеш згодно стабло ту ватру запали. . ."

Г. Мокрачек

КУЛТУРНО ПРОСВЕТНИ ЦЕНТАР „БЕЛА ЦРКВА"

Биоскоп „ЗВЕЗДА"

РЕПЕРТОАР ЗА НОВЕМБАР 1985.

1 — 3. ЦИМЕРКЕ — амерички — еротски
1 — 3. КРАДЉИВЦИ ЗЛАТНЕ КОБРЕ — амерички-авантуристички
1 — 3. АНТИКАЗАНОВА — домаћи-комедија
11 — 17. ПРЕСУДА — амерички-драма
11. — 17. КУЋА СТРАВЕ — амерички
11 — 17. БИТИ ИЛИ НЕ БИТИ — амерички-комедија
18 — 24. ГОСПОДАР ЗВЕРИ — амерички-авантуристички
18. — 24. ОБРАЧУН У АНАДОЛИЈИ — турски драма
18 — 24. ОСВАЈАЧ — италијански-научно-фантастични
25 — 28. ЖУРКА КОД ЛАРИЈА — амерички-комедија
25 — 30. МАЈКО СЛУШАЈ МОЈУ ПЕСМУ — шпански-мелодрама
29 — 30. ЛАЗАР — домаћи-ратни

РЕВИЈА ФИЛМОВА ИЗ ПРОГРАМА ЗА 1986. ВЕЋ У НОВЕМБРУ

11. — ПОСЛЕДЊА ШАНСА — амерички-комедија
12. — КАЛИГУЛИНИ РОБОВИ — италијански-еротски
13. — САЗРЕВАЊЕ — амерички-драма
14. — КОНАН II — амерички-суперспектакл
15. — НЕВЕРНО ТВОЈА — амерички-комедија
16. — КОЛО СРЕЋЕ — амерички-комедија
17. — КАРАВАН ЗА ВАКАРЕС — амерички-авантуристички

IN MEMORIAM

15. октобра 1985. године у 59-тој години живота преминуо је

Радивој Лолић
војни пензионер

Вечно ће живети у нашим срцима.

Супруга Дојна, ћерке Јасмина и Весна и остала многобројна родбина

КРО „1. МАЈ" — ООУР „ВОДОВОД И КАНАЛИЗАЦИЈА"

ОГЛАШАВА

јавну лицитацију за продају путничког возила „Застава 850". Возило је произведено 1981. године. Почетна цена 100.000 динара. Лицитација ће се спровести 10. новембра 1985. године, са почетком у 11 часова, у згради КРО „1. МАЈ", Дејана Бранкова 22.

ФОТО ФЛЕШ

7. ЈУЛА 23 БЕЛА ЦРКВА

СТУДИО ЗА ИЗРАДУ КОЛОР ФОТОГРАФИЈА ЗА САМО ДВА ДАНА. УСЛУГА БРЗА И КВАЛИТЕТНА. ДАНА 5. НОВЕМБРА 1985. ГОДИНЕ ЗА СВЕ ПОСЕТИОЦЕ ОВОГ СТУДИЈА РАЗВИЈАЊЕ ФИЛМОВА УПОЛА ЦЕНЕ.

ЗАХВАЛНИЦА

Горка је и неминовна судбина која нам оте нашег најмилијег сина и брата

ПЕТРОВИЋ СЛОБОДАНА-КОТУ
1950-1985.

Његов лик и племенитост остаће у трајној успомени. Захваљујемо се рођацима, комшијама, пријатељима и његовим друговима, радницима ООУР-а „Сервис" који нам пружише речи утехе.

Мајка и сестра са породицом

ТУЖНО СЕЋАЊЕ

Дана 28. октобра 1985. године навршава се 25 година од прерано смрти наше драге мајке и сестре

МИЉЕ КОМАТОВИЋ

која је погинула у 34-тој години живота оставивши нас саме. Тога дана изаћићемо на гробље у Белој Цркви у знак помена.

Ожалошћени: ћерка Лепосава, синови Михајло и Мирче и брат Миладин са породицама.

Укрштене речи бр. 90.

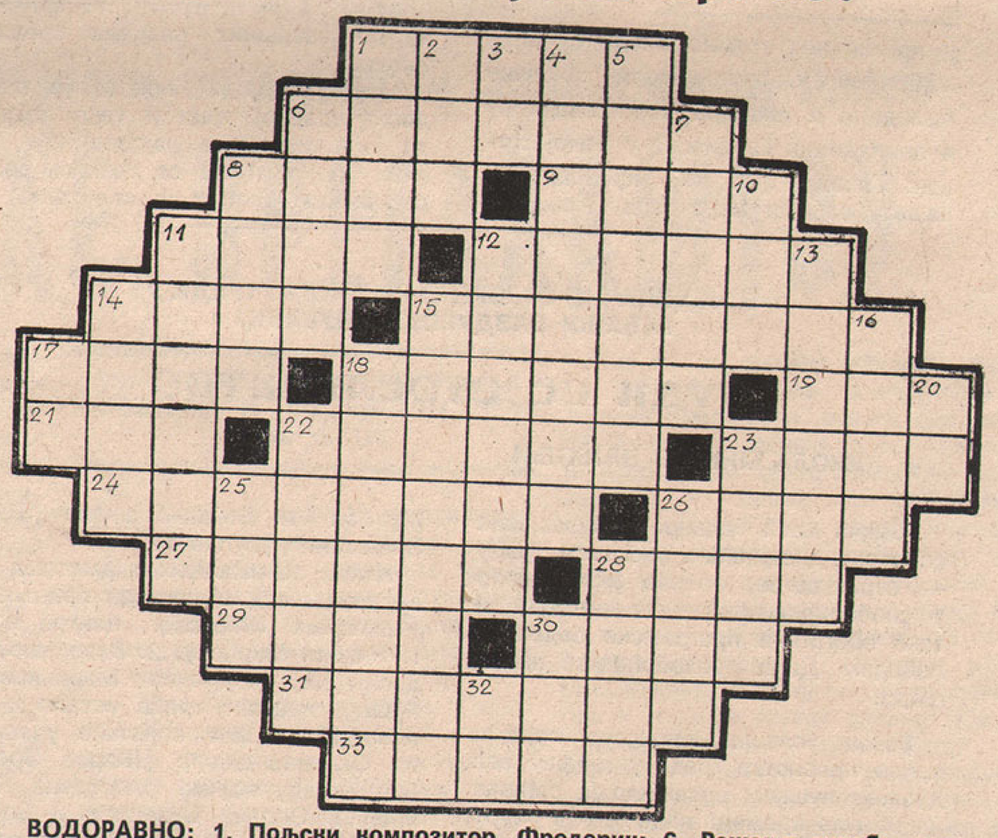

ВОДОРАВНО: 1. Пољски композитор, Фредерик; 6. Решење сукоба, заплета у драми; 8. Бекрија; 9. Једнак (Фр.); 11. Зимзелено дрво; 12. Замак; 14. Један родитељ од мила; 15. Братово дете; 17. Уже за хватање дивљих коња и др; 18. Марка бицикла и мотоцикла; 19. Град у Србији; 21. Дело, радња, чин; 22. Оловка (Фр.); 23. Рударска јама; 24. Термометар; 26. Најбољи тркашки коњ (енг.); 27. Резач, онај који гравира; 28. Часовничар; 29. Отворено првенство (скр.); 30. Острво код Биограда на мору; 31. Неправилност, нарочито куцања пулса; 33. Зборник географских карата.

УСПРАВНО: 1. Досетка, виц; 2. Зоља; 3. Врста цигарете; 4. Дизалица за преношење терета; 5. Град у Тимочкој крајини; 6. Улога; 7. Главни јунак истоименог Гогољевог дела, Буљба; 8. Једно годишње доба; 10. Индустријска биљка; 11. Врста морског рака; 12. Један занатлија; 13. Презиме словеначког књижевника („Слуга Јернеј и његово право"); 14. Осећање за пристојност; 15. Оптерећен, под бременом; 16. Хемијски елемент, хем. знак Зн; 17. Нота солмизације; 18. Испитивање исправности; 20. Презиме америчког писца Ервина; 22. Група; 23. Град у Алжиру; 25. Грчки предлог; 26. Трчање у природи; 28. Једно чуло; 30. Тушта и . . ; 32. Двадесет друго и 13. слово ћирилице.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1. Маркс; 6. Корвета; 8. Коса; 9. Рата; 11. Пакт; 12. Батина; 14. Тора; 15. Камилари; 17. Арса; 18. Тетива; 19. МНО; 21. Пук; 22. Велика; 23. Тиса; 24. Покорена; 26. Сеја; 27. Колера; 28. Етна; 29. Рана; 30. Тлак; 31. Наборан; 33. Цазин.

Ј. Б.

Спорт ◆ Физичка култура ◆ Спорт

ДОПРИНОС СПОРТА ОБЕЛЕЖАВАЊУ СЛОБОДАРСКОГ ОКТОБРА

„ТРКА ОСЛОБОЂЕЊА '85"

★ У ГЛАВНОЈ ТРЦИ ОСЛОБОЂЕЊА МИРКО АНДРЕЈИЋ ОПЕТ ПРВИ

У оквиру обележавања 1. октобра — Дана ослобођења белоцркванског краја, организована је већ традиционална „Трка ослобођења '85". Као и претходних година млади су били најбројнији учесници. Поред школске омладине и пионира учествовали су и припадници Гарнизона у Белој Цркви. Главна трка није прошла без нашег познатог маратонца Станислава Стојановића-Тисе из Врачевгаја.

До почетка главне манифестације, одржане су трке пионира и омладинаца од петог разреда основне школе до завршних разреда средњих школа.

Мирко Андрејић поново је победио у главној трци и тако доказао да је и овог пута најспремнији. Велики број грађана са великим интересовањем пратио је све трке.

Најбољи у осталим тркама

Поред главне „Трке ослобођења '85" организовано је још укупно шест трка за поједине узрасте ученика. Истичемо по троје најбоље пласираних у свим осталим категоријама.

★ 400 МЕТАРА ПИОНИРКЕ:

1. Емилија Стојковић (ОШ „Жарко Зрењанин"), 2. Флорика Јанашку (ОШ „Жива Јовановић", Бела Црква), 3. Верица Витомиров (ОШ „Жива Јовановић")

★ 600 МЕТАРА ОМЛАДИНКЕ:

1. Мариора Пакурар (ОШ „Михаил Садовеану" — Гребенац), 2. Љиљана Поповић (ОШ „Жива Јовановић"), 3. Данијела Матанов (ОШ „Жива Јовановић")

★ 600 МЕТАРА ПИОНИРИ:

1. Мартин Влајић (ОШ „Мара Јанковић" — Кусић), 2. Ненад Сламарски (ОШ „Жива Јовановић"), 3. Владица Аћимовић (ОШ „Жива Јовановић")

★ 800 МЕТАРА ОМЛАДИНЦИ:

1. Јован Јаначик (ОШ „Сава Мунћан" — Крушчица), 2. Горан Тодоров (ОШ „Жарко Зрењанин"), 3. Радован Убипарип (ОШ „Жарко Зрењанин").

★ 1.000 МЕТАРА ОМЛАДИНЦИ:

1. Стефан Цветковић (Школски центар — „Сава Мунћан" Бела Црква), 2. Божидар Витомиров (ШЦ „Сава Мунћан"), 3. Душан Болић (ШЦ „Сава Мунћан").

★ 1.500 МЕТАРА ОМЛАДИНЦИ:

1. Ненад Карајовић (ШЦ „Сава Мунћан"), 2. Ивица Вељковић (ШЦ „Сава Мунћан"), 3. Божидар Будак (ШЦ „Сава Мунћан").

ПОЈЕДИНАЧНО ОТВОРЕНО ПРВЕНСТВО ГРАДА У ГАЂАЊУ ВАЗДУШНОМ ПУШКОМ

Буди се стрељаштво

★ НИКОЛА МИРЧОВ НАЈБОЉИ

Једна већ давно заборављена спортска дисциплина у нашем граду — стрељаштво, поново је оживело у слободарским данима октобра и тако обогатила програмске садржаје поводом Дана ослобођења нашег града.

Веома успешно окончано појединачно првенство града у гађању ваздушном пушком освежило је сећања на минула времена када је ова спортска дисциплина била квалитетно и бројно заступљена. Присутне су и иницијативе да се стрељаштво поново организује у нашој средини и добије своје место које му и припада, јер је најнепосредније везано у остваривању одбрамбено-безбедносних задатака.

По речима организатора и учесника ово такмичење постаће традиција. Заиста је велика штета што ово такмичење није окупило више учесника. Главни актери овог појединачног отвореног првенства града били су ученици Школског центра „Сава Мунћан" и Основне школе „Жарко Зрењанин", укупно 15.

Након занимљивих надметања прва три места и награде припале су ученицима Школског центра и то: 1. Николи Мирчову, 2. Владимиру Тодосијевићу, 3. Драгану Маринковићу.

Овде свакако треба истаћи и оне ненагађене али најмлађе учеснике из Основне школе „Жарко Зрењанин", међу којима Слободана Живковића, Зорана Кирицића и Бобана Настића, који су доказали да се од њих уз један организован рад путем стрељачких секција могу очекивати далеко бољи резултати.

О организатору овог појединачног првенства све најбоље. Професори Алојз Хлавачек, Мирко Годомиров, Зоран Живковић и радник Милисав Настић, учинили су све да целокупна организација тече као добро ухо дани механизам, зато је ово такмичење подстакло бројне посленике стрељачког спорта да ова дисциплина организовано нађе своје право место.

З. Д. Ж.

УСПЕЛО ТАКМИЧЕЊЕ У ГАЂАЊУ ГЛИНЕНИХ ГОЛУБОВА У КУСИЋУ

Позив свима на сарадњу

КУСИЋАНИ ОСВОЈИЛИ ПРЕЛАЗНИ ПЕХАР

У оквиру богатог програма поводом обележавања социјалистичке славе у Кусићу одржано је веома успело такмичење у гађању глинених голубова. Учествовале су екипе из Панчева, Уљме, Гребенца, Црвене Цркве и Кусића.

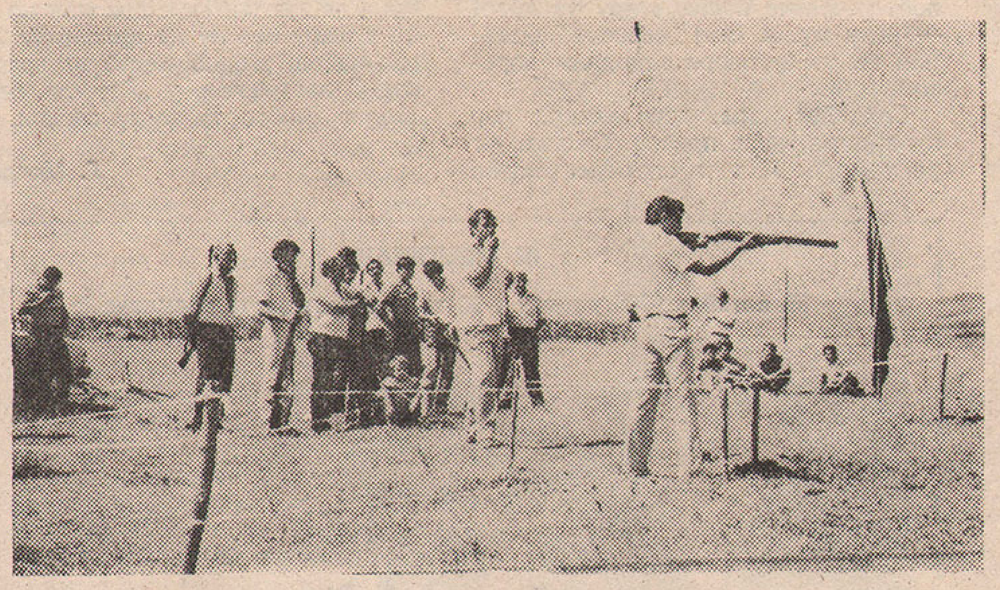

Такмичари и посматрачи будно прате сваки покрет Николе Јурића, леворуког такмичара из Црвене Цркве

О самој организацији и току такмичења све најбоље. Остаће у дужем памћењу свима који су имали прилику да посматрају и учествују у овом интересантном и несвакидашњем надметању.

У веома јакој конкуренцији екипе су изборилe следећи пласман: 1. Кусић 2. Гребенац, 3. Уљма, 4. Црвена Црква, 5. Панчево.

Екипа Кусића постигла је изванредан успех и освојила прелазни пехар који ће красити витрине Ловачког друштва из Кусића до следеће социјалистичке славе.

У појединчној конкуренцији пласман је следећи: 1. Лазар Деспи, златна медаља (Гребенац), 2. Сретко Станојев, сребрна медаља (Кусић), 3. Живица Станојев, бронзана медаља (Кусић).

Оно што треба посебно истаћи и што је највреднији садржај ових сусрета бораца су путеви сарадње. Кусићани су широм отворили врата за једништва и позвали све који желе да сарађују са њима. Један нови сусрет већ је и уговорен. Поводом октобарских дана слободе у Панчеву Кусићани су позвани да узврате посету.

О. Ђ.

Кусићани гости Панчева

Поводом Дана ослобођења Панчева одржано је такмичење у гађању глинених голубова на коме су учествовале екипе Кусића, Јабуке, Глогоња, Качарева, Црепаје, Омољице, Старчева и домаћина Панчева.

У досад најачој конкуренцији Кусићани су освојили вредно четврто место. Поред такмичарског успеха Кусићанима ће остати дуго у сећању изванредан пријем који су им приредили ловци Панчева а посебно домаћински однос ловачког ветерана Стојана Перића.

САГ МЕЂУНАРОДНОГ ТАКМИЧЕЊА ИНВАЛИДА РАДА РЕГИЈЕ БАНАТ

Кикинда прва

★ У ПИКАДУ НАШЕ ЖЕНЕ НАЈБОЉЕ А У ПОЈЕДИНАЧНОЈ КОНКУРЕНЦИЈИ РУЖИЦА ПЕТРОВ ПРВА

У оквиру прославе Дана ослобођења Кикинде 19. октобра ове године одржано је Међуопштинско такмичење општинског савеза инвалида рада регије Банат. Традиционални сусрет инвалида рада из Зрењанина, Вршца, Беле Цркве и града домаћина протекао је у спортско-такмичарском духу. Надметање се одвијало у следећим дисциплинама: куглање, стрељаштво, пикадо и шах.

У укупном пласману најбоље резултате постигле су наше другарице у пикаду, освојивши тако прво место. Екипа наших инвалида је друга у куглању, трећа у шаху а четврта у стрељаштву. Најбоље појединачне резултате постигли су наши такмичари Ружица Петров (прва) и Јулијана Бабић (трећа) у пикаду а Ђорђе Савић (први) и Душан Александров (други у куглању).

Г. М.

БЕЛОЦРКВАНСКЕ НОВИНЕ

Главни и одговорни уредник: Озрен Ђурђев. Издавачки савет: Божидар Шијачки (председник), Душан Станковић, Сашко Јовановић, Раде Бабић, Јасмина Станојев, Зоран Павлов, Алојз Хлавачек, Антон Шованец, Јасмина Добрић, Владимир Кастељанов, Миодраг Војновић, Озрен Ђурђев, Госпава Мокрачек, Ксенија Бранковић. Редакцијски колегијум: Стојче Соколовић, Владимир Бранков, Мирјана Пешић и Радмила Гава. Стални сарадници: Светолик Суботић, Антон Шованец, Ђорђе Перчинов, Тодор Момчилов и Секција за информисање ОКССОВ. Коректор Станимир Здравковић. Уредник фотографије Стеван Палинкаш. Технички сарадник Мирољуб Бура. Штампа: графичка радна организација „Сава Мунћан". Рукописи и фотографије се не враћају. Адреса листа: Бела Црква, Трг Маршала Тита 2 Тел. 851-065, жиро рачун: 66810-678-2190 Претплата полугодишња: за нашу земљу 210 динара, за иностранство 420 динара, годишње: за нашу земљу 420 динара, за иностранство 840 динара. Тираж 4.000 примерака.